

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر ظرفیت نوآورانه بر توسعه پایدار منابع انسانی سبز (مطالعه موردی: شرکت ماشین سازی تبریز)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مطالعات بین رشته ای در مدیریت و مهندسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

یعقوب علوی متین - استادیار گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران .

گلپانو افشاری آزاد - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کسب و کار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف کلی تحقیق حاضر تعیین تاثیر ظرفیت نوآورانه بر توسعه پایدار منابع انسانی سبز در شرکت ماشین سازی تبریز میباشد. برای این منظور ظرفیت نوآورانه کارکنان بر اساس مدل کاک و سیلان (2007) و توسعه پایدار منابع انسانی سبز بر اساس مدل انثو سینگ و شیخا (2015) تعریف شد و در این راستا یک فرضیه اصلی و سه فرضیه فرعی تنظیم گردیده است. جامعه آماری تحقیق مدیران، معاونان و کارشناسان شرکت ماشین سازی تبریز میباشد که تعداد آنها بر اساس اطلاعات اخذ شده واحد کارگزینی 320 نفر میباشد. حجم نمونه آماری بر اساس جدول استاندارد مورگان 170 نفر میباشد. ابزار جمع آوری اطلاعات دو پرسشنامه استاندارد، پرسشنامه ظرفیت نوآورانه کارکنان بر اساس مدل کاک و سیلان و توسعه پایدار منابع انسانی سبز بر اساس مدل انثو سینگ و شیخا میباشد که پس از سنجش روایی و پایایی و اطمینان از آن، در اختیار نمونه آماری قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده های آماری از روشهای آماری توصیفی و استنباطی و در سطح استنباطی برای آزمون فرضیه های تحقیق از آزمون گلموکروف- اسمیرنف، ۲ پیرسرن و رگرسیون خطی از نرمافزار SSSS استفاده گردیده است. نتایج حاصل بیانگر آن است که ظرفیت نوآورانه و ابعاد آن (بعد مدیریتی، بعد فنی و بعد فرهنگسازمانی) بر توسعه پایدار منابع انسانی سبز در شرکت ماشین سازی تبریز موثر است و نهایتاً پیشنهادهایی در راستای بهبود و ارتقا ظرفیت نوآورانه بر توسعه پایدار منابع انسانی سبز در شرکت ماشین سازی تبریز ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

ظرفیت نوآورانه، توسعه پایدار منابع انسانی سبز، بعد فنی، بعد فرهنگ سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/883296>

